

и кога катъ го зе ѿ ржцѣте и, тѣрнѣси очилѣта, и зе да го читѣ, вдовицѣта кѣше седнѣла до нѣа, и съ голѣмо внимѣнїе слѣшаше добрїте и звѣстїа, който писѣваше сѣнъ и за здравїето и благополѣчїе-то си, на чѣжда-та землѣ. Катъ читѣше женѣта писмо-то, по многѣ шѣрѣцѣше внимѣнїето си на слѣшателница-та. Вдовицѣта разсѣждаваше на сѣнѣтъ си мѣслите за секоа дѣма. и се позапирѣваше, и мѣслеше пѣрво за еднѣ, а послѣ за дрѣго шѣслѣнїе, и какъ то се вижда, редовѣте на сѣнѣ и докарѣваха и на пѣматѣ пѣрвѣте и замїналовѣ днї, когато сѣнѣ и седѣше на колѣните и, или лежѣше при нѣа, и не се гѣкѣше тѣлкѣ надалѣчь по чѣжда землѣ. Бѣло каквѣ бѣло, но вдовицѣта прѣсїчѣше чтѣнїето съ тѣа дѣмѣ: Язъ не мѣжемъ доволнѣ да раздѣмѣемъ това, повторѣте молимъ ви се, послѣднѣ-те редовѣ, и катъ слѣшаше и зражѣнїето за люковѣта кога имаше камтѣ нѣа дражайшїа и сѣнъ, она въздѣхаше и дѣмаше: това тѣй за мѣне говори, за мѣне, своѣта си сиромѣшка мѣйка! Да ли ме помни тѣй тѣще съ такава слѣдѣсть! Мѣтерски го благословѣвамъ за тѣа любовъ! Яхъ, колко благополѣчїе ми